

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 429/2022
27.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Симића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости окривљеног Марка Симића и његовог браниоца адвоката Невене Марковић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.47/2020 од 09.06.2021.године и Апелационог суда у Београду Кж1.бр.1028/21 од 09.12.2021.године, у седници већа одржаној дана 27. априла 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Симића–адвоката Невене Марковић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.47/2020 од 09.06.2021.године и Апелационог суда у Београду Кж1.бр.1028/21 од 09.12.2021.године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Марка Симића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.47/2020 од 09.06.2021.године и Апелационог суда у Београду Кж1.бр.1028/21 од 09.12.2021.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.47/2020 од 09.06.2021.године, окривљени Марко Симић је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном Марку Симићу је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 10,57 грама опојне дроге канабис, 50,98 грама опојне дроге амфетамин и две вагице за прецизно мерење. На основу члана 91. и 92. КЗ, од окривљеног је одузета имовинска корист у износу од 10.000 динара и

50 евра, а на основу члана 264. ЗКП окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити одређена накнадним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.1028/21 од 09.12.2021.године, одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Београду, окривљеног Марка Симића и браниоца окривљеног Марка Симића, адвоката Невене Марковић а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.47/2020 од 09.06.2021.године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Марка Симића—адвокат Невена Марковић због повреда закона из члана 74. став 1. тачке 2) и 3), 133., 136. и 438. став 2. тачка 1) у вези члана 156. и 157. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду или да у целости преиначи првостепену пресуду и да се окривљеном надокнаде трошкови за подношење захтева за заштиту законитости као и да прекине извршење правоснажне пресуде.

Захтев за заштиту законитости против побијаних пресуда поднео је и окривљени Марко Симић лично, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине пресуду Вишег суда у Београду К.бр.47/20 од 09.06.2021.године и врати предмет на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости који је поднела бранилац окривљеног Марка Симића, адвокат Невена Марковић је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 156. и 157. ЗКП, бранилац окривљеног истиче да се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати и то на наредби за претрес стана и записнику о претресању стана и других просторија од 10.10.2019.године, те да су нетачни наводи у првостепеној и другостепеној пресуди да је окривљени Марко Симић дао сагласност за претрес, с обзиром да су полицијски службеници претходно пуцали на окривљеног Симића када је покушао да побегне, оборили га на земљу и ставили му јакну, да током поступка није утврђено ко је власник стана, ни држалац истог и да је окривљени у свом исказу негирао да је он држалац као и да је дао сагласност за претрес, а да су сведоци претреса, који су комшије, навели да на адреси где је вршен претрес не живи нико. Бранилац је још истакао да је поступљено супротно одредбама чланова 156. и 157. ЗКП, јер у наредби за претрес стана нису наведени тачни подаци и то тако што је наведена адреса без броја а као власник куће наведена је извесна АА, за које лице током поступка није утврђено ко је, јер исто не познају ни сведоци претреса, ни окривљени, ни полицијски службеници. Поред тога, по наводима захтева за заштиту законитости повређене су и одредбе закона из члана 133. и 136.ЗКП, обзиром да на

лице места није изашла екипа форензике која је требала да фотографише лице места и пронађене ствари, а што није учињено.

Ови наводи браниоца окривљеног су били предмет изјављене жалбе те је Апелациони суд у Београду Кж1.бр.1028/21 од 09.12.2021.године ове наводе оценио неоснованим и о томе дао јасне разлоге на страни 3, став 6 и 7 и на страни 4 став 1 другостепене пресуде а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге и упућује, у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац је још указао на битну повреду одредаба кривичног поступка и то члана 74. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, јер је главни претрес од 31.05.2021.године одржан без присуства браниоца окривљеног Марка Симића а ради се о кривичном делу за које је одбрана обавезна. По наводима захтева за заштиту законитости, за 31.05.2021.године је била заказана објава првостепене пресуде, на коју није приступио бранилац из оправданих разлога а присуство браниоца није било ни неопходно, али је судија уместо објаве пресуде, поново отворила главни претрес ради прибављања доказа, иако није био присутан бранилац окривљеног а реч је о обавезној одбрани.

Врховни касациони суд је и у овом делу одбио захтев браниоца као неоснован с обзиром да из списка предмета произилази да изнети наводи захтева за заштиту законитости нису тачни јер је на главном претресу одржаном дана 11.05.2021.године бранилац окривљеног Марка Симића, адвокат Невена Марковић изнела доказни предлог да се као сведоци саслушају полицијски службеници, а који предлог је суд прихватио и одредио његово извођење на главном претресу од 31.05.2021.године, на ком је такође био присутан бранилац окривљеног Марка Симића, адвокат Невена Марковић, а који је одложен због недоласка наведених сведока. Ови сведоци су испитани на наредном главном претресу дана 09.06.2021.године, а на који је по заменичком пуномоћју, уместо адвоката Невене Марковић приступила бранилац адвокат Ивана Пурић, која је била присутна и на објави пресуде истог дана.

Из свих наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Симића, адвоката Невене Марковић, одбијен је као неоснован.

Захтев за заштиту законитости који је поднео окривљени Марко Симић је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Сходно цитираним законским одредбама, овлашћена лица за подношење захтева за заштиту законитости су само Републички јавни тужилац и окривљени и то окривљени искључиво преко браниоца. Како ово овлашћење ниједном законском

одредбом није дато другим процесним субјектима, већ ова лица могу поднети само иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење овог ванредног правног лека, у складу са уставним правом подношења предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије), то је овај суд захтев за заштиту законитости окривљеног Марка Симића оценио недозвољеним јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде у делу којим је захтев браниоца окривљеног, адвоката Невене Марковић одбијен, док је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. и 3. ЗКП, захтев окривљеног Марка Симића одбачен.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић